

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/113/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011396
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:5619011396.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C. A., trvalé bydlisko C. A., D. XXX/X, trestne stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 09. novembra 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. mája 2022, sp. zn. 3T/91/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 16. mája 2022, sp. zn. 3T/91/2019 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš č. I Pv 347/18/5505-50 zo dňa 15.10.2019, pre skutok právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

„v presne nezistený deň v mesiaci február 2016, prišiel za E. F. pred bytový dom nachádzajúci sa na G. H. XXX/X I. C. A. a zavolať E. F. pred bytovku, ktorý po tom, čo zišiel dole, A. B. mu povedal, že nesmie na výsluchu v trestnej veci vedenej na Prezídium PZ, Národnej kriminálnej agentúre, expozitúra Stred Banská Bystrica pod ČVS: J./NKA-PZ-ST-20 14 na K. (L.) v žiadnom prípade nič hovoriť, pretože má deti, rodinu, a že sa im môže niečo stať a následne v presne nezistený deň v mesiaci marce 2016 stretol E. F. pred obchodným domom BILLA na J. I. C. A. A. B., ktorý sa nachádzal v aute. tento sa pristavil pri E. F., ktorý bol spolu s manželkou a deťmi a ironicky, usmial a povedal mu, že má peknú rodinu, čo v E. F. vzbudilo obavu o život a zdravie jeho ženy a detí, a vnímal to ako pokračovanie predchádzajúcich vyhrážok, a o L. K. na polícii nič nepovedal, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil, kde v úvode dôvodov odvolania poukázal na argumentáciu okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Nesúhlasím s rozhodnutím súdu, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Z dôkaznej situácie vyplýva, a je dostatočne preukázané, že obžalovaný sa dopustil predmetného konania a týmto naplnil zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka poškodeného E. F., ktorý vypovedal zhodne v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní a dostatočne tak preukázal aj motív obžalovaného. Súčasťou spisového materiálu sú listinné dôkazy pochádzajúce z iných trestných

vecí, v ktorých boli stíhaní E. F. a M. B., brat obvineného A. B., ako aj iné osoby. Boli zabezpečené prepisy telefonických hovorov medzi poškodeným E. F. a jeho manželkou, a to za obdobie od 02.02.2017 do 27.08.2017 počas pobytu poškodeného v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline, z ktorých vyplýva ako sa menovaní konkrétne rozprávajú o vydieraní obvineným A. B.. Tieto telefonické hovory, teda ich obsah umocňujú pravdivosť tvrdení poškodeného. Súčasťou spisového materiálu sú taktiež listinné doklady pochádzajúce z trestnej veci vedenej na Prezídium PZ, národnej kriminálnej agentúre, expozitúra Stred Banská Bystrica pod J./NKA-PZ-ST-2014 pôvodne proti obvineným E. F., M. B. a B. G., a to za zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, pričom k spáchaniu skutku malo dôjsť na území Českej republiky. List adresovaný J. F. svojmu vtedajšiemu manželovi (v tejto trestnej veci poškodenému) preukazuje akým spôsobom ľudia z okolia M. B. (vtedy spoluobvineného), a to C. N. a obvinený A. B. nezákonne vplývali na J. F.. Následne bol E. F. niekoľkokrát vypočutý vyšetrovateľom, kde odmietol vypovedať, pričom vysvetlil dôvody, pre ktoré vypovedať nemôže - vydieranie zo strany osôb blízkych M. B.. Trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš 3T/84/2016 zo dňa 30.09.2016, právoplatný dňa 24.11.2016 preukazuje, že C. N. bola uznaná vinnou zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienkový trest odňatia slobody. Z výroku tohto trestného rozkazu vyplýva, že menovaná bola uznaná z vydierania J. F. a nepriamo E. F., pričom jej cieľom bolo dosiahnuť, aby poškodený v danej trestnej veci (krádež zlata v O.) nevypovedal. Podstatnou skutočnosťou je tá, že skutok sa stal v krátkom časovom predstihu pred spáchaním aktuálnej trestnej činnosti, pričom E. F. bol prepustený z výkonu trestu dňa 30.01.2016. Tieto listinné dôkazy teda preukazujú, že táto aktuálna trestná činnosť je len pokračovaním vydierania E. F., pričom motív tohto konania je sústavné ten istý, a to zabrániť poškodenému, aby vypovedal o trestnej činnosti konkrétnych osôb. Ďalšie listinné doklady obsiahnuté v spise preukazujú za akú trestnú činnosť sú spoločne stíhaní poškodený E. F., ako aj L. K. a taktiež brat obvineného M. B.. V daných trestných veciach bolo postupne vznášané obvinenie Národnou kriminálnou agentúrou, expozitúra Stred, Banská Bystrica, pričom za skutok dotýkajúci sa odcudzeného zlata v O. bolo L. K. vznesené obvinenie nie za výpoveď E. F., ale inej osoby. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný aj výpoveďou svedka L. K.. Skutočnosť, že svedkyňa J. F. najprv využila svoje právo a vo veci nevypovedala a na hlavnom pojednávaní vypovedala v prospech obžalovaného možno vysvetliť okolnosťou, že svedkyňa po rozchode s obžalovaným v súčasnosti žije s bratom obžalovaného a vo veci vypovedala účelovo a nepravdivo, preto možno vyhodnotiť jej výpoveď ako nevierohodnú. Navrhujem preto, aby Krajský súd v Žiline predmetný rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/91/2019 zo 16.05.2022 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu, ktorý uviedol nasledovné:

„Týmto predkladáme súdu v mene obž. A. B. pre účely odvolacieho konania vyjadrenie nasledovné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora proti prvostupňovému rozsudku:

1 Odvolanie prokurátora proti prvostupňovému rozsudku považujeme v celom jeho rozsahu za nedôvodné.

2 Prvostupňový rozsudok je vecne správny. Súd prvého stupňa sa dôkladne, vyčerpávajúco, presvedčivo a logicky vysporiadal so skutkovými zisteniami a dôkazmi vykonanými tak na hlavnom pojednávaní, ako aj v priebehu prípravného konania. Vyhodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa a záverom, ktoré z toho súd prvého stupňa vyvodil, niet čo vytknúť.

3 Z odôvodnenia odvolania je zrejmé, že prokurátor nesúhlasí s tým, ako súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy, pričom prokurátor zotrváva na svojom vlastnom hodnotení týchto dôkazov tak, ako bolo uvedené v obžalobe. Prokurátor v odôvodnení odvolania však iba zhrnul svoju verziu hodnotenia dôkazov (teda v tomto zmysle iba zopakoval to, čo tvrdil už v obžalobe). Neuviedol však žiadne konkrétne dôvody ani argumenty, prečo považuje vyhodnotenie týchto dôkazov súdom za nesprávne a zakladajúce dôvod na zrušenie prvostupňového rozsudku.

4 Povedané inak, z odôvodnenia odvolania je zrejmé, že prokurátor s hodnotením dôkazov súdom prvého stupňa a jeho výsledkom pretaveným do oslobodzujúceho prvostupňového rozsudku zjave nesúhlasí, avšak nie je vôbec zrejmé, z akých konkrétnych dôvodov s ním nesúhlasí.

5 Z odôvodnenia odvolania nie ohľadom konkrétnych odvolacích námietok prokurátora možné vyvodit' nič viac, než by nevyplývalo už zo samotného podania odvolania do zápisnice po vyhlásení prvostupňového rozsudku. Preto podľa nášho názoru odôvodnenie odvolania nespĺňa náležitosti podľa

§ 311 ods. 2 Trestného poriadku (nie je z neho zrejmé, aké chyby sa vytykajú prvostupňovému rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

6 Samotný nesúhlas prokurátora s odôvodnením prvostupňového rozsudku, resp. jeho odlišný právny názor na hodnotenie dôkazov oproti právnomu názoru súdu prvého stupňa, ešte nie je sám osebe spôsobilým dôvodom na podanie odvolania.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujeme, aby odvolací súd podľa § 319 odvolanie prokurátora proti prvostupňovému rozsudku v celom rozsahu zamietol, pretože toto odvolanie nie je dôvodné.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť s modifikáciou dôvodov zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom podľa názoru prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal a spáchal ho práve obžalovaný.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho

súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali, že sa stal skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutku obžalovaným tak, ako mu to dávala obžaloba za vinu). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek pochybností o preukázaní, že sa skutok stal. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosť, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na základe preskúmania argumentácie prokurátora v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd vo svetle výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v dôvodoch odvolania prokurátora ohľadne zisťovania skutkového stavu veci je poukazované na výpoveď poškodeného, ktorá podľa názoru prokurátora vyvracia pravdivosť tvrdení obžalovaného. S takouto argumentáciou sa odvolací súd nemohol stotožniť, nakoľko takýto postup pri hodnotení dôkazov nie je súladný s ustálenou súdnou praxou, podľa ktorej ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). Preto podľa názoru

odvolacieho súdu okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. (a aj v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obvineného“) dospel k správne a zákonne záveru, podľa ktorého pri ustáovaní skutkových okolností prejednávaného prípadu musí vychádzať z verzie prezentovanej obžalovaným.

K dôvodom odvolania prokurátora ohľadne hodnotenia dôkazov krajský súd považuje za potrebné uviesť, že prokurátor v tejto svojej argumentácii uvádza, že okresný súd pri ustáovaní skutkového stavu nemal vychádzať z výpovede obžalovaného, ale mal vychádzať z výpovede poškodeného a dožaduje sa, aby nápravu v tomto smere zabezpečil odvolací súd. Odvolací súd k takejto požiadavke prokurátora v dôvodoch jeho odvolania uvádza, že ako už bolo vyššie uvedené, takúto právomoc nemá, keďže aj v prípade, ak by v prejednávanom prípade teoreticky nebolo zo strany okresného súdu postupované pri hodnotení dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., odvolací súd by mohol upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch by sa malo konanie doplniť, alebo čím by sa mal znovu zaoberať, nesmel by však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov, teda ani udeľovať okresnému súdu príkazy, z ktorých konkrétnych dôkazov (napr. z výpovede poškodeného) by mal vyvodíť svoje skutkové závery.

V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že okresný súd tým, že oslobodil obžalovaného spod obžaloby, nepovedal, že sa skutok nestal, len vyslovil záver, že sa nepodarilo preukázať, že sa skutok stal.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších vád, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu vád napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.